

danes kaplan tam doli na hrvatski meji, za naše volitve potegoval in brigal, smo imat že poročali. Pa so tudi bili drugi, katere je naša volitva neznanško elektrizirala. Hoški župan Vernik-Stolz je tudi kaj milo glasov poprosil, a dobil jih nič ni. Njegova tača na Rogozu ima tudi volilno pravico. Glej ga, glej ga! Ker si sam ni prav upal oblastilo si izprositi, da poslal svojo mamico doli na dom, da bi izfetala oblastilo. "Veste mati, kaj drugega veselja moj Tonček od Vas tako nima, pa mu naredite vsaj tole eno in edino veselje, da mu izročite oblastilo, ker tako neznanško hrepeni po njem. No, mama draga, prosim, prosim dajte mu jo!" Tako je dejala mamica Stolzova, in — mama je podpisala. Hajd zdaj pa le na noge, totalne štimice bo rešila vse svet. Pa ni! Oh joj, oh joj, veselje, edino veselje, je splaval po vodici in se je tam onkraj Rogoze zgubilo po travi in gnojilo zemljico. Tudi dobro! Zdaj je pa še en junak Pohorski, g. Jakec Lobnik po domače Novak, ki se je že čutil rihtarja na Pohorju. In da mu ja ne zmužne rihtarski prestolek, je toti možakec vso noč pred volitvijo z laternico po Pohorju šental od volilca do volilca štme nabirat. Imel je velik cekar v levi rokici, ter je štme tam le notri nabasal. Ker je pa v svoji naglici večkrat se nad koreninami spodrknil, je pa nekaj nabranih štim iz svojega cekerca iztrisal. Oh joj, oh joj, in gih tele zgubljene štimice so falile na dan imenitne volitve. Joj, joj, joj, ti nezgoda in nesrečna zguba! Torej tudi tukaj pomagalo nič ni! "Stajerc" dragi, sedaj pa poslušaj, in da se ne začudiš in vstrašič preveč! Gospoda učitelja iz Reke, nadučitelj oče in učitelj sin, Mejovščka sta tudi bila pri volitvi. Ker je pa bil dan volitve šolski dan, sta tota gospodeka v vzajemstvu z gospodom katehetom uredila šolsko spoved, da je potem bil prosti dan in da sta lahko prišla tudi na volišče. No, pri vsem tem bi ne bilo nič dalje čuditi ali buditi se, pa le ena je zlo "merkwürdig"! Gospoda Mejovščka sta radikalna liberalca, pa v tem slučaju sta svoj liberalizem takoj vteknila v mišjo luknjico in sta volila s — klerikalci. No, no, se ja vè, kam pes tako moli. Pa pomagalo tudi nič ni, so propali, so propali! Vidi se pa, kako hitro liberalec farbo zmenja, če se gre za prvaško stranko. Oj ti konsekvenca ti! V nedeljo bomo rihtarja volili. Kdor bo, tisti bo, pa eno vemo, g. Jaka Lobnik, tisti ne bo. Glej, dragi naš "Stajerc", mi Pohorci smo in ostanemo korenjaki in zvesti prijatelji tvoji. Ali nisi ponosen na nas? Juhu!

Iz južne Dalmacije. (Velika nesreča.) Velika nesreča se je zgodila na 10. marca 1913 o pol 1 uri popoldne na Veršniku pri Risani v južni Dalmaciji, tam kjer se nova festunga (fortica) stavi. Tam je stala pod velikim skalnatim hribom ena iz kamena sezidana vojaška baraka za artiljerijo. Na to barako se je tisti skalnatih hrib otrgal in je padel na barako, tako da je celo barako zrušil. 7 vojakov v tisti baraki je bilo ubitih in 5 težko ranjenih se je rešilo. Ta skalnata peč je tako velika, da so jo morali z dinamitom narazeni strelijeti, da so dobili ubite vojake vun. V tej baraki je bilo 60 vojakov artiljeristov, ki so v nje stanovati. Ravno med tem časom se je enemu vojaškemu automobilistu med potom blizu tej barake neka nesreča zgodila, ki je za festungovo traverzo peljal, in je iz te barake 40 vojakov zaklical, da so mu šli pomagati automobilem vzdignut; nekaj jih je pa bilo tam pri festungi na delu. Ako bi vseh 60 vojakov v baraki bilo, tak bi vsi lahko tam smrt storili. — Na Veliko soboto ob 3. uri popoldan je bil za te nesrečne veliki pogreb

v Risano, tak da še takega ni bilo, z vojaško godbo. Mnogo in mnogo ljudi se je udeležilo tega pogreba, veliko oficirjev, vojakov in orožnikov, ki tam na granici stražijo za našo domovino, so spremili k zadnjemu počitku svoje kamrade na katoliško pokopališče v Risano. Tam naj v miru počivajo in lahka zemlje naj jim bo! Žalostne velikonočne praznike obhaja vojništvo tukaj v tem kraju, ker vsi žalujejo za te mlade fante, ki so že svoja tri leta v jeseni odslužili in so morali zaradi nemira nadalje služiti; bilo je tudi nekaj rezervistov zraven in vsi so bili iz Ogrskega doma. Bodite toraj pripravljeni, ker ne veste, kje vas smrt čaka! Čast za domovino umrlim vojakom!

Od črnogorske in bozniške granice. Več vojakov iz granice, ki varujejo našo domovino, nam piše, kako žalostna in težavna je služba. Povsod je veliko snega in hudi veter (bora), da vsega človeka skozi prepiba. Vbogi vojaki in orožniki morajo tam patrolirati. Marsikateri vojak in orožnik si bode tamkaj bolezen pridobil, katera se bode šele pozneje pojavila. Veliko je starih rezervistov tukaj, ki so že bili leta 1908 v Dalmaciji in v Bozniški in pravijo, da oni, ki so v Bozniški bili takrat, so vsaj dobili en spomin; medalje se jim je namreč podelilo. Drugi pa, kateri so ravno tisto službo delali kakor oni, pa niso dobili ničesar. Upamo toraj za letos, ki smo že drugokrat na granicah in stražimo našo domovino, da se nam vsaj letos podeli en spomin, da bo vsak vojak lahko rekel: "To sem dobil za spomin, ko sta se črnogorski kralj in pa Turk vojskovala in mi smo stražili našo domovino." Tudi marsikateri človek bi si rad ta spomin pogledal in bi tudi rekel: No, ti si vsaj nekaj skusil po sveti in nekaj storil za našo domovino!

O „umirajoči Turčiji.“

Francozi so kot ruski zaveznički stražni prijatelji balkanskih narodov in vsled tega so vpraševali pisateljev, mornarski oficir Pierre Loti se ne more odpovedati pravičnosti. Brez ozira na stranko in politično mnenje napisal je Pierre Loti velezanimivo knjigo "Turquie à gonfiance" ("Umirajoča Turčija"). Da bodojo naši čitalci izpoznavali, kako sodijo pošteni Francozi o balkanskih narodih in njih vladarjih, hočemo par odstavkov iz te knjige ponatisniti. Knjiga nosi na prvi strani fotografijo sliko turškega oficirja, kateremu so Bulgari ušesa, nos in ustnice odrezali; kakor živa mrtvaška glava gleda ta nesrečnež na nas... Pierre Loti piše: "Tu stojijo ti štirje balkanski kralji za krvavo fronto pripravljeni v imenu Krista grozno klanje zoper pričetki. Najglasnejše agira bulgarski Ferdinand z našim svetim znatenjem križem. Kakor da bi z njim na veliki boben zbijal in neumneže skupaj bobnal. Mi poznamo njegov roparski ptici podobni obraz z malimi tapirjevimi očmi, mi poznamo vso preteklost tega ošabnega in brezsrečnega Koburžana. Pastil je svojo svakinjo, nesrečno Luizo Koburško, pet let zapreti (uganite zakaj?); pripravil je svoji istotako nesrečni soprog Mariji Luizi iz Parme pravomučenštvo in njena otožna senca bi zamogla marsikaj povedati... Vkljub temu, da je ošaben in brezsrečen, sedel je vendar v smrtnem strahu na svojem pritljikavem tronu in je naročil Stambulovu, da naj spravi vse mu neprijetne osebe na stran. Stambulov je to izvršil, dokler ni

tudi njega ravno ob pravem času tajni Iržek: Tá morilca ugonobila. — Za Ferdinandom vavij, na gausni obraz in izsesano postavo Petra niso more dragi, georgeviča, ki je prišel po grozumoru kralja Aleksandra in do skrogove soprote na srbski tron. Odski pisemo vemo tudi, da je oče nezrelega zlate knjigca, ki je že kot mladenič napram uslužila balkanski kraljček črnogorski. To je tako gledajoči človek. Imel je krasno idejo, da je Srbi in posredno pred izjavo vojnega kazali, da imenom svojega sina borznički diktator na špekulacijo la budi ustanovil in en dan pred izhom vojnolikvidiral... To je trojica kot varuhinja vere Jezusa Kristusa. Čisto zadaj, napol skrit, pojavlja se še goralj, kakor da bi se sramoval hati v tej družbi." — Tako piše Loti o balkanskih kraljih, predvsem se valjajo naši slovenski ditelji na trebuhu. Omenimo še, imata tudi črnogorski Nikita na to umorov na vesti, kakor smo to leti na našem listu dokazali.

Loti piše nadalje: "Zakaj ti slovše hujši križarski vitezi" časopisje tako hudo zato — zara. Da svet ne izvle, kako zverinsko vremeno stvara valci s premaganimi ravnimi" se n Izvedeli smo, da so zaveznički kozodci poteg dne v Saloniku morili in nepočiščaše in grozodejstva in vršili. Legijo Jane. Nas vojakov in oficirjev se je vjelo; zadnje im samimo pač zopet izpustilo, ali mnogokrat se jime. To je prejeno s ustnice, trepalnice nec" pravškarjam i odrezalo. Neki diplomi Črno o katerega resnicoljubnosti ni dvomiti, lali in pisal: "Turke morijo! Njih ranjenalci na grozni način trpiči. Turška željava o spoznati v teh nečloveških pobalinov. Povsod nogorci stanujejo Turki, se mori in pleni in plati kat vpepelijo hiše. Kdo izvršuje ta grozodejstva našim Tolpe onih divjih vojakov, kdel tudi se v Makedoniji deset let v zapad. Vendarnem umoru vadile. To se zgema na imenu civilizacije, pravčarsko" la in svobode! Sramota za Evropo, da je več z mirno to klanje ljudi! Kralj Ferdinand zlatega zasedo, besedo o "križarski vojni", da bi pregnal atoliš iz Evrope. Ako se mu to posreči, vrgle sače le, kde do njegove čete morilcev na grabe obne prebivalstvo in bodejo tam ravno atoliškega krv prelile, kakor l. 1907" ... xi vodilni

O porazih Turkov piše Loti: "Tosaj za naše kot pravi junaki zgrudili. Ne samo ik "Slo se moralni braniti proti nakratnemu napadu in dirih držav, imeli so se boriti še proti hoteči morovniku: stradalisi, niso imeli ne glejete, liva ne organizacije. njih armada je bila hrvatska in razrušena. Veliki mraz zimskih mesecov in grozni glad s tako stoičnim mirom prezašči. ne bi znal noben drug vojak na svetu" zop turški. Tam, kjer bi pod sličnimi razmerami, drugi vojak royal in moril, izkazal se je lašli svoje kot poštenjak. Resnico teh dejstev vedel bode svet dovolj hitro!"

O jugoslovanski bahavosti in širokou piše Loti tako-le: "Kje tiči pravzaprav mnogo hvalisanis bulgarska hrabrost? Da je organizirano, večinoma iz neizvezbanih obstoječih, od dogodkov presenečeno armado pri Lule-Burgasu in Čelu po hudi jih in težkih izgubah premagali? In prezato, ker turški vojaki tri dni niso ničesar j Nikdar ni bila lastna hvala in nedostojnost garov večja kakor zdaj! Izjavili so brez

naši čitalci vedno pripravljeni, ker stanejo 12 steklenic samo 5 kron franko.

Tudi naš prebavni aparat, naš želodec črevanje moramo vedno zdravega obdržati tu koristijo pri pomanjkanju apetita, pa (Sodbrenen), zapiranju, bruhanju in napečenju Fellerjeve odvajalne rabarbara-kroglice "Elsa-kroglice" dobro. 6 škatljic stanejo 5 krone franko in se jih dobi pristne ravne kakovitosti le od apotekarja E. V. Fellerjeve, Elsplatz štev. 241 (Hrvatsko). Pri

Delo in zabava

metu nikdar toliko utruditi, da ne bi iz krepkega, talenta, 180 cm, časa za pobožnost, za zbiranje in nevsko 80 cm, svojega zdravja. Na vzdržanje zdravja danes 24 kg že v interesu svoje družine in svojih blazin 3 kg, prej frankih dolžnosti vedno misliti. Kolikor vemo dopada ušnje, ni ravno posebno težko, vzdržati se zdravega, ako se ima pri vseh nastopivih indispozicijah vedno takoj tako dobro, če sredstvo pri roki, kakor je to Fellerjev

da le iz zmernosti pota v Konstantinopel ne
ter. porabijo, čeprav jim je bil ta pot po bitki pri
Lule-Burgas odprt. Ali ta odprt pot ima mali
zadržek: Tsalatdšo-linijo, katero niti po treh
kravah, na izgubah bogatih dnevih boja pre-
tra predeti niso mogli . . .

Tako piše torej Nemčiji in Avstriji
in nji do skrajnosti sovražni franski
Od Pečoski pisatelj. On pravi, da mora z ob-
zločljavo te knjige lastno vest zaradi zverinstva in
službenega klanja balkanskih armad pomiriti. Sodba
tem prvek boljši mož, ki pozna Balkan
jeprav in gledajo jasno v dogodek, je ednaka: Bul-
gari, Srbi in Črncorci so v tej nesrečni vojni
ne podkazali, da je njih zverinski nagon večji nego
ni si začetek kulture pri njih! Turčija umira, ali njeni
baški dediči ne delajo Evropi mnogo mirnih nad...
izbr

Zobna krēma

KALODONT

Ustna voda 17

Novice.

Vbogati! Brez pogojno vbogati! Nemci imajo že hujši izraz: *kuscheln!* . . . Omenimo zato — zaradi slovenških klerikalcev. In takoj to znamenito stvar pojasmili! Veliki slovenski „katolavničani“ se namreč z ozirom na balkanske do-koz i godke potegujejo za pravoslavne protivavstrijske popis hujškače in morilce, ne pa za balkanske katolice turskičane. Nas psujejo ti klerikalci za „brezverce“; Inje se nuj samim pa je več za Srbe nego za katoličane. To je glavni list naših klerikalcev „Slovenec“ prav očitno izjavil. Dokler so Srbi plom in Črncorci katoliške Albance iti, mklali in trpinčili, so naši klerikalci molčali ali pa morilcem žen slavospeve peli. Zadnjici pa so Srbi in Črncorci na naravnost zverinski način umorili katoliškega duhovnika. To je zodejstvo bilo našim klerikalnim listom, katere pišejo vse, ki čedel tudi katoliški duhovniki, malo neprijetno za hno. Vendar pa so zadevo deloma zamolčali, de-zgodiloma pa na kakši način zavijali in kot „nemščino“ laž tajili. Našim klerikalcem, da glijte več za „jugoslovansko“ gonjo, d zlorabe za življenje enega tujega znal Tekatoliškega duhovnika. Vera jim je glede se pačle „kseft.“ Ali in tem slučaju se jim je „kseft“ greslje slab obnesel. Kjer se je vest o umoru tistega vodilni klerikalni list „Reichspost“, ki se

„Turki vsaj za našo Avstrojico zavzema, klerikalni dnevamo danik „Slovenca“ pošteno za ušesa. Ko napadu mandir mu je ednostavno, da se „Slovenec“ mora zavzeti za umorjenega duhovnika. Ne in glejte, klerikalni slovenški in jugoslovanski e bila in hrvatski list „Slovenec“ napravilih mesec je takoj „kuš“, kakor kaže, ki mu po-prename kaže bič. Natiskal je takoj svoj ojstri „prosvetu test“ zoper srbske morilce . . . Zakaj? Razmeram, zakaj so slovenški klerikalci nakratje našli svoje „krščansko srce“, ko jih je nemška

„Reichspost“ s polenom opozorila? . . . Dokler od koga denar dobivaš, velja geslo „kuš“!!! Slovenski klerikalci se pridušajo vedno nad naprednimi Nemci, ali — komando od strani nemških klerikalcev razumejo izborni! Ako bi slovenski klerikalni listi ne „kušali“, odtegnila bi se jim gotova podpora. Pijevu društvo se namreč še ne klanja ljubljanski megleni „politiki“. Slovenski klerikalni listi bodo sicer i zanaprej „veslovenske“ protikatoliške ideje širili, kjer se nato zanašajo, da jih nikdo razven njih „backov“ ne žita. Ali kadar vzdignejo nemški klerikalci svoj bič, bodejo „kušali.“ Kajti denarni pesek . . .

V Nišu na Srbskem je umrl tamošnji škof Domentijan na tifuzu. Bil je komaj 44 let star.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Ptujski „čuki“ so pričeli javnost vznemirjati. V splošnem se sicer tem v obliko bajacov oblečenim fantičkom vsakdo smeji; kajti „jedes Tierchen hat sein Plässerchen.“ Ali zadeva postaja resnejša, kadar se gré za versko cerkvene prireditve. Take prireditve ne smejo ničesar s politiko opraviti imeti. In gorostasna nesramnost je, ako se tako verske priredebe s „čukarskim“ izzivanji omazejo! To seje zgodilo pri velikonočni procesiji minoritske fare v Ptaju. Brez vsakega naznanila ali obvestila so namreč nakrat prišli ti mokronosi „čuki“ v svoji „sokolom“ ednaki novi uniformi in so marširali pred procesijo. Vse ljudstvo je bilo nad tem izzivanjem hudo razburjeno in kmalu bi prislo do škandala. Procesija je vendar katoliška in slavljstvo Gospodovo. Kaj imajo torej politični demonstranti, ki so v Srbe zaljubljeni, tu opraviti? Ako se hočejo procesije udeležiti iz po-božnosti, naj pridejo tako, kakor drugi ljudje. Ako pa hočejo svojo „čukarsko“ uniformo v nemškem mestu kazati, naj si pošejo drugo priliko. Obzalujemo, da je bilo to pohujljivo izzivanje sploh mogoče. Ne bodo preiskavali, kdo je tega kriv. Ali v tem oziru merodajnim gospodom lahko prav resno zagotovimo, da se takega zahrtnjega izzivanja odslej ne bode trpelj. Procesije katoliške cerkve v nemškem mestu Ptaju ne smejo biti sredstvo za pobalinske panslavistične hujškarje. Toliko za danes!

Pozor pred bolezni! V ptujskem okraju vlada v nekaterih krajih prav nevarna bolezen škratica (šarlah), ki nastopa navadno skupaj z difterijo in je že jako veliko otrok v grob spravila. Žalostna nevednost ljudstva je v tem oziru mnogo kriva. Opozorjam nato, da je šarlah jako nevarna in izredno nalezljiva bolezen. Ljudje naj bodojo torej previdni in pametni. Vsak slučaj nastopa take bolezni naj takoj občinskemu predstojniku ali oroznikom načinjo, ki potem že vedo, kakšna je njih nadaljnja dolžnost. To je postavno zapovedano in na vsak način potrebno. Ko bi ljudje vsak slučaj takoj naznani, bi se že davno ta kužna bolezen vstavila. Zdravnik storijo vendar, kar je mogoče, ali ljudstvo jih mora na omenjeni način podpirati. Lahkomiseleno in brezvestno je, ako se tako bolezen zamolči in s tem ne samo za lastno družino, temveč tudi za sosede in druge ljudi nevarnost napravi. Oblast bi morala v tem slučaju kako strogo nastopiti. In tudi gg. učitelji ter duhovniki bi imeli sveto dolžnost, da ljudstvo podučijo in mu razložijo nevarnost ter obrambna sredstva zoper to in ednake bolezni. Koliko nedolžnih otrok mora le zaradi nemarnosti in nevednosti ljudi v prerani grob!

Slovenski patrioti. Te dni sta se imela pred mariborsko sodnijo dva prvaško zagrižena možaka zagovarjati. Oba sta po gostilnah svoji ljubezni do Srbov in svojemu sovraštu do lastne avstrijske domovine izraz dajala. Zanimivo je, da sta bila obadvaj svoj čas podčastnika (četovodja) v avstrijski armadi. Prvi je bil slovensko zagriženi posestnik iz radgonske okolice Bratčič. Možakarja so prvaški listi in srbofinski hujškači tako načuvali, da menda že ne vše več, kaj govorji, ali pa da misli, da smo tudi na Štajerskem pod vlasti črnega Petra iz Beligrada. Neki zgornjeradgonski gostilni so govorili o

možnosti izbruha srbsko-avstrijske vojne. Bračič je ob tej priliki vpil, da se v taki vojni ne sme na Srbe streljati, ker so ti „bratje“ Slovencev. Rekel je tudi, da bi bilo za nas jako dobro, ako bi prišli pod srbsko vlado. Bračič je vsled veleizdajalskih besed na tri tedne zapora obsojen. V luknji se mu bode vrča kri pač pomirila. Sicer pa svetujemo Bračiču, da naj se ednostavno v Srbijo izseli, ako se mu v Avstriji ne dopade. Drugi obdolženec je bil znani prvaški hujškač Karl Brezočnik iz sv. Lovrenca pri Mariboru. Ta nezreli možakar dela največ prvaškega nemira v sv. Lovrencu in bi najraje vse naprednjake kar žive požrl. Fajmonster seveda podpira tega junaka. Odkar je balkanska vojna pričela, je Brezočnik kar norel od samega veselja in navdušenja. Pri vsaki prilnosti se je razburjal za „brate“ Srbe in Bulgare in jim klical „živio.“ Dne 14. t. m. je imel v gostilni Koder cel nagovor, v katerem je zopet Srbov in Bulgaram „živio“ vpil in tudi prav čudne izraze gleda našega cesarja rabil. Zaheval je tudi od navzočih večkrat, da naj izpije svoj kozarec na zdravje Srbov in Bulgarov itd. Vsled teh vsekakor protivavstrijskih besed je državno pravdništvo proti Brezočniku obtožbo dvignilo. Komaj so prvaki to izvedli, napeli so vse moči, da bi Brezočnika iz zanke rešili, v kateri se je predzrni fantalin vzel. Pri razpravi se je video, da je imelo to prizadevanje tudi uspeh. Priče, ki so takrat z Brezočnikom sedele, se večidel niso vedele, „nič spominjati“, krčmar Koder je tudi prav zmešano izpovedal. Natakarico Sball je vzel klerikalni poslanec dr. Verstovšek v svojo službo in ji gré zdaj bolje; seveda se tudi ona „ne vše nič spominjati.“ Vso obtožbo popolnoma potrdil pa je kovač Andrej Lorbek. Tega je takrat Brezočnikovo hujškanje tako razburilo, da je takoj Kodrovo gostilno zapustil. Zdelo se mu je ravno tako, kakor da bi se Avstriji vrat rezale. Zanimivo je, da je slovenski klerikalec Pisnik, v katerega hiši je imel Lorbek svojo kovačnico, od njega zaheval, da naj „ne govori preveč;“ in ker je Lorbek dejal, da bode resnico povedal, odpovedal mu je Pisnik stanovanje . . . Cela ta zadeva je torej tako zagonetna in ne vemo, če je vse končano. Vsled neodčne izpovedbe prič je bil sicer Brezočnik oproščen. Ali upati je, da bode državno pravdništvo zadevo naprej zasledovalo in vso resnico na dan spravilo. Dr. Verstovšek, c. kr. profesor, se je nahajal pri razpravi med poslušalcem in je ob koncu pričel srbofilskemu Brezočniku „živio“ vpiti. Ako je ta dr. Verstovšek tako prokleto zaljubljen v srbske morilce, zakaj pa potem avstrijski kruh jè, zakaj ne gre na Balkan? . . . Takšnji so plodovi protivavstrijske prvaške hujškarije!

Cesar je podelil štajerskemu znamenitemu pisatelju in kmetskemu prijatelju Petru Roseggeru in kr. avstro-ogrski častni znak za umetnost in znanost.

Darilo. Ob priliki smrti njegove soproge daroval je g. dr. Jos. Sernec v Celju za mestne ubožice 200 K.

Iz črnega okraja Kozje se poroča, da so zaprli vedno pijanega posestnika Jožeta Zorko, ki je svojo vlogo ženo na naravnost nečloveški način trpinčil. Pretepal jo je z bičem, na katerem je imel vpletene ojstre žebanje, tako da ji je cele kose mesa iztrgal. Ko se je žena vsled hudi ran v postelj vlegla, zaklenil jo je v mrzlo sobo in jo pustil brez hrane več dni stradati. Sosedji so nesrečnico resili in Zorka sponzor nagnanil.

Zaprli so v Pregradi dolgo iskanega tata in vložilca Rudolfa Zagoršak, ki je izvrnil zlasti v Savinjski dolini izredno mnogo tativ. **Tatvina.** Trgovki Ferner v Mariboru ukral je komi Franc Hvalec več oblek v vrednosti par sto kron. Fanta so že zaprli.

Mati umoriti je hotel Andrej Prislav v Gorčeh pri Braslovčah. Napadel je v tem lastno mati in jo s težkim polenom na glavo udaril, da se je hudo ranjena in vsa krvava na tla zgrudila. Imel je jezo na mati, ker mu ta ni hotela posestva dati.

Samomor. V Radgoni skočil je neki Pavel Zollenstein iz Središča v Muro. Mrtvega so iz vode potegnili.

Motenje vere. V farni cerkvi v Kapeli pri

Ime

MAGGI

jamči

za izvrstno kakovost

MAGGI JEVIH kock

po 5 vin. za 1/4 litra naj
finje goveje juhe.

Le-te so najboljše!

Blagovolite to upoštevati pri kupovanju.

398